

[Askjær Jørgensen]

tænke på, hvornår disse problemer er opstået: nøjagtigt mens den nuværende arbejdsminister har stået for arbejdsmarkedet. De problemer, vi har, og som har gjort 250.000 mennesker arbejdsløse, er netop placeret ansvarsmæssigt på de mennesker, der nu skammer sig med slatne røde roser. Jeg synes, det er godt at få det konstateret. Måtte hele Danmarks befolkning lægge mærke til, at man smykker sig med roser, ovenpå at man nu vil smide tøjlerne, efter at man har gjort 250.000 arbejdsløse ved hjælp af trusler og tvangsgreb.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hr. Ellemann-Jensen spurgte, om der i regeringens plan, som vi altså ikke får mulighed for at diskutere, fordi man fra højre side i salen afskærer os fra at lægge tingene frem, så vi kan drøfte dem ordentligt, er meget store merudgifter. Ja, det er der på ét område: på skattelettelserne til erhvervslivet. Jeg vil gerne sige, at i forhold til de skattelettelsesforslag, der er stillet fra venstres og konservativ side, er det selvfølgelig ikke så store beløb. Til gengæld må jeg indrømme, at man fra venstres og konservativ side i den såkaldte VK-plan har lagt tingene meget præcist op vedrørende arbejdsløshedsdagpengene. Så vidt jeg har forstået, vil man alene på sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge spare et beløb, der svarer til en betalingsbalanceforbedring på 6 mia kr. – 6 mia kr. Jeg tror ikke, det er overraskende, at lønmodtagerorganisationerne ved udsigten til de store nedskæringer inden for den offentlige sektor, ved de store besparelser på arbejdsløshedsdagpengene, sygedagpengene osv. har foretrukket et frivilligt, fornuftigt samarbejde om en lovgivning vedrørende en aktiv anbringelse af midlerne i nye arbejdspladser fremfor det alternativ, som oprulles i VK-planen.

Formanden:

Et kort guldkorn til hr. Ellemann-Jensen – håber vi.

Ellemann-Jensen (V):

Arbejdsministeren må få bedre tid til at studere Helhedsplan 82, så vil han se, at de tal, han kommer med, er grebet ud af luften.

Det er jo rigtigt, at vi ingen mulighed har for at diskutere regeringens beskæftigelses-

plan i dybden, men jeg hæfter mig ved, at industriministeren i sin besvarelse af forespørgslen i dag har nævnt en lang række overskrifter, som man vel må betragte som hovedpunkter, og går vi dem igennem og sætter krydser alle de steder, hvor det koster penge, og minusser alle de steder, hvor der skal komme penge ind, er der en fed strøm af krydser i den fine tale, som industriministeren holdt her. Det giver én en mistanke om, at beskæftigelsesplanen fra LO og regeringen er en rose uden torne, den er et valgoplæg.

Så må jeg for øvrigt sige til arbejdsministeren, der jo har en vis evne til at vende tingene på hovedet, at når arbejdsministeren ironiserer over vores uvilje til at bruge tvang og siger, at så kan vi slippe for en lovgivning mod eksklusivaftaler, kan jeg garantere arbejdsministeren for, at efter det valg, som formentlig kommer, skal vi sørge for, at der bliver fremsat lovforslag om indgreb mod den tvang, som eksklusivaftaler er udtryk for.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Det er med stigende forundring, jeg har lyttet til adskillige ordføreres indlæg, når de beskriver de forhandlinger, som i de sidste uger har fundet sted mellem regeringen og pensionskasserne og forsikringsselskaberne.

Jeg har selv dagligt i de sidste uger deltaget i disse forhandlinger, og jeg må sige, at den beskrivelse, vi her har hørt fra ordførerne, har meget lidt med virkeligheden at gøre.

Virkeligheden er den, at alle dem, vi har forhandlet med, var klar over, at det ville være rimeligt, at man flyttede midler fra passiv anbringelse over til aktiv anbringelse, og de, der er valgt til at varetage pensionskassemedlemmernes interesser, udtrykte særdeles positiv vilje til at indgå en frivillig aftale om en sådan omflytten af midler. Det samme gjorde Lønmodtagernes Dyrtidsfond og størsteparten af ATPs forhandlere, ligesom forsikringsselskaberne gerne ville forhandle om en frivillig aftale, men gjorde opmærksom på, at der var visse forudsætninger, der skulle være til stede, for at de kunne indgå en sådan.

Jeg vil gerne sige om dette med at slutte aftaler, som hr. Arne Melchior berørte, at det er klart, at de, der er valgt til at sidde i ledelserne af pensionskassernes samorganisationer